

patrně, kterým momentům přikládal úřad rozhodný význam při řešení otázky, je-li ohrožena existenční schopnost sousedních veřejných lékáren. Momenty, které v rozhodnutí neuvádí, zřejmě nepovažoval za směrodatné.

Počet obyvatelstva, o němž v rozhodnutí není zmínky, byl zajištěn úřadu dle § 10 důležitou pomůckou pro posouzení potřeby obyvatelstva, leč pokud jde o posouzení této otázky, nepřísluší majitelům sousedních lékáren dle zásady z počátku vytčené právo stížnosti.

Má-li stížnost za to, že nepřímě i počet obyvatelstva má vliv na úsudek o tom, zda zřízení nové lékárny způsobí ohrožení existenční schopnosti sousedních lékáren, uvážil nss, že v daném případě úřad, přihlížející k rozsahu odbytu, posuzoval a posuzovati mohl otázku existenční schopnosti lékáren st-lů podle počtu obyvatelstva v jejich atrakčních obvodech. V důsledku toho nezáleželo při řešení otázky existenční schopnosti sousedních lékáren na tom, byl-li přesně vyšetřen počet obyvatelstva v P. čili nikoliv.

Jsou tedy veškeré námitky stížnosti bezdůvodné, pročez ji bylo zamítnouti.

Č. 1868.

Řízení před nejv. správ. soudem (Slovensko): Připojil-li úřad k svému konečnému rozhodnutí právní poučení, že možno podat stížnost k nss-u u tohoto úřadu, a došla-li proto stížnost k nss-u po lhůtě, jest rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss, třeba stížnost v tomto směru výtek nemá.

(Nález ze dne 20. ledna 1923 č. 17.292/22.)

Věc: Petr L. a společníci v P. a Arpád K. v K. proti županskému úřadu bratislavské župy v Bratislavě o pronájem honitby v P.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím županského úřadu v Bratislavě bylo zrušeno usnesení obecního představenstva obce P. z 28. července 1919, kterým byla pronajata honitba v obvodu jmenované obce veřejnou dražbou st-lům na dobu od 1. srpna 1919 do 31. července 1925, a bylo obci uloženo, aby dala honitbu znovu do pronájmu novou veřejnou dražbou.

K nař. rozhodnutí bylo připojeno právní poučení, že do rozhodnutí toho může se podat stížnost na nss, která se má předložit u županského úřadu do 15 dní po doručení rozhodnutí.

Nař. rozhodnutí bylo doručeno st-lům ve dnech 20. až 22. července 1921. Dne 8. srpna 1921 podali pak st-lé ve smyslu daného poučení 2 stížnosti na nss u županského úřadu, odkudž dne 7. května 1922 došly na tento soud.

O stížnostech uvážil nss toto:

Podle § 14 zák. o ss ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876, který podle §§ 1 a 2 zákona o nss-u ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. platí také na Slovensku, jest podati stížnost k nss-u do 60 dnů po doručení nař. rozhodnutí a to přímo u nejv. správ. soudu.

Právní poučení, kterého se st-lům v daném případě v nař. rozhodnutí dostalo, že stížnost podati jest do 15 dní po doručení nař. rozhodnutí u županského úřadu, jest tedy ve zřejmém rozporu s ustanovením § 14 zák. o ss.

Jestliže st-lé, řídíce se tímto poučením, podali stížnost ve lhůtě, jež jim v poučení byla dána, a na místě, které bylo v poučení označeno, a tím promeškali 60denní lhůtu stanovenou v § 14 zák. o ss, nemůže jim opomenutí to býti na újmu.

Žal. úřadu není sice zákonem uložena povinnost, aby k rozhodnutím svým připojoval poučení o tom, v jaké lhůtě a kde jest podávati stížnost k nss-u, do rozhodnutí těch přípustnou; jestliže však úřad tak učiní, pak musí býti poučení to správné.

Nesprávné poučení obsažené v úředním rozhodnutí znemožňuje straně účinnou obranu a zakládá tedy — mělo-li tento účinek, jako právě v daném případě, kdy strana řídící se nesprávným poučením zmeškala lhůtu k stížnosti, — podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6, odst. 2. zák. o ss, k níž jest nss-u hleděti z moci úřední.

Pro tuto vadu řízení bylo nař. rozhodnutí v základě § 6, odst. 2. zák. o ss zrušiti.

Bude nyní na žal. úřadu, aby rozhodnutí st-lům správně intimoval, a st-lům bude pak volno, aby do rozhodnutí podali u tohoto soudu v zákonné lhůtě novou stížnost.

Č. 1869.

Zabírání budov: Místnost sloužící za židovskou modlitebnu a k vyučování ženským ručním pracem, je ze záboru vyloučena podle § 1, odst. 3 č. 7 zákona č. 304/1921.

(Nález ze dne 20. ledna 1923 č. 798.)

V ě c: Představenstvo židovské obce v P. B. (adv. Dr. Jakub Vohryzek z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska — vládnímu referátu pro veřejné práce — v Bratislavě o zabrání části budovy.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím županského úřadu v Trenčíně z 12. ledna 1922 byla podle zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 304 Sb. zabráná k žádosti obecního úřadu v P. B. a školského referátu v Bratislavě prázdná místnost židovské lidové školy v P. B. pro umístění jedné třídy státní měšťanské školy tamže a bylo vysloveno, že správa měšťanské školy jest povinna dovoliti, aby židovská církevní obec odbývala v zabrané místnosti v mimoučebních hodinách své zasedání a schůzky a aby se žáčky lidové židovské školy dvakráte v týdnu v místnosti té vyučovaly v ženských ručních pracech.

Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska, vládní referát pro veřejné práce... zamítl stížnost představenstva židovské obce z těchto důvodů:

Místnost neslouží k účelům kulturně vzdělávacím a může tudíž býti ve smyslu § 1, odst. 7 zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 304 Sb. pro účely